

[Hans Pinstrup.]

Mejeriets Kasse. Disse Bestemmelser er nye og lægger som adskillige andre af Lovforslagets Bestemmelser et Tryk paa Ejerne af ikke rensede Besætninger. Jeg hilser med Tilfredshed, at det fradragne Beløb tilfalder Ejeren, saa snart Besætningen er tuberkulosefri.

§ 19 fastsætter Tilsynet med Lovens Bestemmelser gennem honorarlønnede Kredsdyrlæger, der underlægges Veterinærdirektoratet. Antallet af Kredsdyrlæger ønskes med dette Formaal forøget med 3. Nødvendigheden heraf vil det være naturligt nærmere at undersøge i Udvalget.

Kredsdyrlægerne har sammen med andre praktiserende Dyrlæger været Landbrugets gode og forstaaende Medarbejdere og Raadgivere i Bekæmpelsesarbejdet, og Kredsdyrlægerne har deres store Andel i det, der er naaet; men en afgørende Betingelse for Ansættelse af nye Kredsdyrlæger maa være, at der kun ansættes Folk, som i adskillige Aar har været ude i praktisk Dyrlægevirksomhed. Det er et forstaaende, raadgivende Medarbejderskab, der til Løsning af denne store Opgave er Brug for og har Betydning, og ikke en Form for, hvad jeg vil kalde Dyrlægepoliti eller Inspektion, øvet af unge kontoruddannede Dyrlæger.

Som allerede nævnt vil disse og andre Enkeltheder i Lovforslaget bedst kunne drøftes og belyses i et Udvalg. Jeg kan tilsige vor fulde Støtte til at faa denne omfattende Lovgivning, der skal være gældende for hele Landet med dets højst forskelligartede Forhold, gennemført i den for Bekæmpelsen bedste Form, men ogsaa med Hensyntagen til, at Bekæmpelsen ikke er ført lige langt frem i alle Amter. En hovedkuld's Udskifning af Besætningerne tør jeg ikke tilraade, det vil blive dyrt, dyrere, end mange Landmænd magter, og andre Sygdomme kan følge med en saadan Udskifning. Mange maa nødvendigvis have en vis Tid til at bygge rene Besætninger op med de nuværende Besætninger som Grundlag. Hovedsagen er, at Arbejdet tages op overalt, og at det opnaaede Resultat sikres og yderligere opbygges, og der findes i Landbruget en stærk Vilje til at føre denne Sag igennem til Løsning.

Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til Udvalgsbehandling og den bedst mulige Løsning.

Chr. R. Christensen: Det her foreliggende Lovforslag er af en saadan Karakter, at jeg gerne vil begynde med at bringe den højterede Landbrugsminister en Tak derfor.

Lovforslaget er meget stærkt paakrævet og har af mange været ventet i længere Tid. Men naar det nu foreligger, maa det siges at være vel forberedt og saa fast i sin Linie i Retning af, at et Resultat af Tuberkulosebekæmpelsen skal opnaas, at man kan sige, det i Hovedsagen tilfredsstillende Kravene, og samtidig tager det vidtgaaende Hensyn til, at en saa stor Opgave som Rensning af henimod 100 000 smittede Besætninger maa tage sin Tid.

Kvægtuberkulosen i vort Land har nu været bekæmpet ved offentlige Midler igennem et halvt Hundrede Aar. Den første Bevilling blev givet paa Finansloven 1891—92 med et Beløb paa 10 000 Kr., og i Samlingen 1892—93 forelagdes og gennemførtes en Lov om Statsunderstøttelse til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæget, hvorefter der bevilgedes 50 000 Kr. aarlig. Men Interessen for Sagen var saa stor, at Bevillingen meget hurtigt blev fordoblet.

Desværre mødte Arbejdet Modstand og gled tilbage i Ubemærkethed, og den daværende Landbrugsminister foreslog i 1912 Bevillingen nedsat til 30 000 Kr. aarlig. Det skyldtes først og fremmest det daværende Medlem P. Pinstrup, at denne Nedsættelse ikke fandt Sted. I stærke Ord gik Pinstrup under Forhandlingerne i Folketinget i 1912 imod Nedsættelsen og understregede med Eksempler ogsaa fra sin egen Virksomhed Tuberkulinprøvens gode Resultater. Jeg kan ikke lade være med nu 30 Aar efter at sende en venlig Tanke tilbage til Pinstrups Indsats, samtidig med at jeg beklager, at man under denne Forhandling møder nogen Betænkelighed ved at fremme Forslaget, som det er fremsat.

Det er først i den sidste halve Snes Aar, at der virkelig er kommet Gang i Arbejdet med Bekæmpelsen af Kvægtuberkulosen, men i den Tid har der ogsaa været udført et beundringsværdigt Arbejde mange Steder. Landbrugsvidenskaben, Mejeriforeninger og Mejerikredse har arbejdet energisk og maalt, Tusinder af Møder er blevet afholdt, og Oplysningsarbejdet har været fremmet paa mange Maader. Men først og fremmest har der været arbejdet i de Hundredtusinder af danske Hjem, hvor Bekæmpelsen er foretaget. Hvad det vil sige at holde Besætningerne adskilt i to Dele og Dag for Dag udvise den pinligste Paapasselighed for at undgaa Infektion, lader sig vanskeligt beskrive; men den Indsats, danske Landmænd har øvet paa denne Maade, er saa stor, at det maaske er den største Bedrift, Erhvervet nogen Sinde har udøvet.

Og alt dette Arbejde er udført uden